

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. גלעד ברון, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 545 יום ה' 8 ביולי 2010

השבוע בגיליון

סבב מינויים במשרדי מיסוי מקרקעין // הקלה לנוהל מתן ארכות- דוחות שאינם זכאים לארכה
גביית חובות מס של חברה מבעלי החברה

עדכונים מהשטח

מאמר

פסיקה

מחוץ לחוק

עליון – מע"מ – כפל על כפל מס – סעיף 50 // מע"מ – אי מתן תשובת רשות המיסים משמעו דחיית הבקשה !! // מס מכירה – תחולת תיקון 50 לעניין מס מכירה
עונש חמור לרו"ח – 52 חודשי מאסר ! // 16.5 מיליון ש"ח נגבו בחיפה // העישון מתייקר // מועצת יועצי המס – הצעת מועמדות // טקס חנוכת משרדי רשות המסים באילת

עדכונים מהשטח

סבב מינויים במשרדי מיסוי מקרקעין

- ◆ **אורי בן-נון** מנהל משרד מיסוי מקרקעין חיפה מונה במסגרת המהלך לתפקיד **פקיד שומה עפולה**.
- ◆ **דניאל בזורה**, ששימש כמנהל משרד מיסוי מקרקעין חדרה יעבור לנהל את **משרד מיסוי מקרקעין חיפה** במקומו של בן-נון.
- ◆ **עו"ד דבורה הוד**, ששימשה כמנהלת משרד מיסוי מקרקעין תל-אביב יעבור לנהל את **משרד מיסוי מקרקעין נתניה**.
- ◆ **רו"ח שלמה חסידים**, ששימש מנהל משרד מיסוי מקרקעין רחובות יעבור לנהל את **משרד מיסוי מקרקעין חדרה**.

- ◆ **יהודה נסרדישי**, מנהל רשות המסים בישראל, הודיע השבוע (5.7.10) על סבב תפקידים (רוטציה) בין מנהלי משרדי מיסוי מקרקעין ברשות המסים. במסגרת המהלך, שיכנס לתוקף ב- **1 באוגוסט 2010**, יערכו שינויים בהנהלת שישה משרדי מיסוי מקרקעין כדלקמן:
- ◆ **אודליה ירום**, ששימשה כמנהלת מיסוי מקרקעין מרכז תחליף את חסידים בתפקיד.
- ◆ **מרים שרוני**, ששימשה כמנהלת משרד מיסוי מקרקעין נתניה תחליף את הוד בתפקיד.
- ◆ **אלחנן גלצר** המשמש כפקיד שומה עפולה יעבור לכהן כ**מנהל משרד מיסוי מקרקעין מרכז** במקומה של אודליה ירום.

הקלה לנוהל מתן ארכות- דוחות שאינם זכאים לארכה

- 4. תיקים הנמצאים בהליך פלילי.
- 5. הדוחות בשתי השנים שקדמו לשנת המס, הוגשו יותר מ- 30 יום אחרי תאריך הארכה שניתנה לתיק.
- ◆ בסעיף נרשם, כי דוחות כאמור יופחתו מהמונה ומהמכנה לצורך קביעת אחוז ההגשה.
- ◆ עפ"י הנוהל, בעקבות פניות של מייצגים ומתוך רצון להקל על ציבור המייצגים, הוחלט ברשות המסים, כי בשונה מהאמור בסעיף הנ"ל בהוראת הביצוע, **ימדדו דוחות אלה כמו שהיה בעבר. כלומר גם דוחות שאינם זכאים לארכה (כמפורט לעיל), יכללו במכנה ובמונה כמו דוחות אחרים.**

- ◆ **ביום 14.6.10** פרסמה רשות המסים **נוהל מתן ארכות להגשת דוחות לשנת המס 2009 - מדידת הגשת דוחות שאינם זכאים לארכה**.
- ◆ עפ"י הנוהל, סעיף 9.4 להוראת ביצוע 4/2010 - רשות המסים בנושא: **" נוהל מתן ארכות להגשת דוחות מס הכנסה לשנת המס 2009 "** מגדיר 5 סוגי מקרים, בהם דוח לא יהיה זכאי לארכה במסגרת הסדר הארכות, אפילו אם למייצג קיימת ארכה לשאר לקוחותיו. מדובר במקרים כדלקמן:
 1. לא הוגשו דוחות באחת משתי השנים הקודמות, לגביהם היה חייב בהגשה.
 2. תיקים בהם קיימות שומות "04"
 3. תיקים שקיים בהם קנס מינהלי שלא שולם.

הערת מערכת : לאור פגרת בתי המשפט, גיליונות "מס פקס" בתקופת הפגרה (15.7.10 עד 1.9.10) יפורסמו במתכונת מצומצמת (אחת לשבועיים) ו/או בהתאם לפסיקה שתפורסם ע"י בתי המשפט.

גביית חובות מס של חברה מבעלי החברה רמי אריה עו"ד רו"ח רמי אריה ושות' - עורכי דין, רואי חשבון ויועצי מס

ואין לראות בפגיעה בקניינו בנסיבות האמורות פגיעה שאינה מידתית.

◆ בהקשר זה ראוי להזכיר כי המחוקק ראה לנכון לאמץ אל סעיף 8(ג) לחוק ההסדרים רק את הוראת ס"ק (א) לסעיף 119א לפקודה, ולא את כלל הסדר הקבוע בו, אשר מגביל את היקף הגבייה מצד ג' לשווי הנכסים שאותו צד קיבל ללא תמורה מן התאגיד שהפסיק את פעילותו. משמעות אי הכללת ההגבלה היא שהרשות המקומית רשאית לגבות את מלוא חוב הארנונה בלי קשר להיקף הנכסים שהועברו בפועל, אם בכלל, וזאת מכוח החזקה הראייתית הקבועה בסעיף 119א(א)(3) לפקודה. האפשרות להעביר בפועל נכסים בפירוק מרצון אינה רלוונטית לסמכות הניתנת לרשות. תכליתו של הסדר הוא בהעברת הנטל לכתפי בעלי השליטה, שכן הדרישה שהרשות היא זו שתוכיח הברחת נכסים בפועל בחברות פרטיות המנהלות עסקיהן בשטחה אינה סבירה.

◆ הצד שכנגדו פועלת החזקה, בעל השליטה, צריך להוכיח את היפוכה של החזקה ברמה של הטיית מאזן ההסתברות, בדומה למשפט האזרחי בכלל, כשנטל השכנוע בעניין זה מוטל עליו.

על המערערים היה להוכיח, כי לא קיבלו נכס מנכסי החברה, להבהיר את התמונה כולה. את זאת לא עשו המערערים בערכאה הדיונית.

◆ דו"ח רואה החשבון שהמערערים עצמם צרפו לתצהיר, מפרט שווי רכוש קבוע של 654 אלף ₪. לדו"ח צורף דו"ח תאום אינפלציוני ובו פירוט יתרות הפחת לשורה ארוכה של נכסים. לגבי חלק מהנכסים נרשמה בדו"ח יתרת פחת חשבונאי חיובית ונדרש בגינם ניכוי פחת גם במהלך שנת 2004.

המערערים, כפי שקבע בצדק בית המשפט קמא, לא הוכיחו טענתם כי המזומנים בסך 462 אלף ₪ שנצברו בקופת החברה בסוף שנת 2004 נצרכו בפעילות השוטפת במהלך שנת 2005.

לא הובאה כל הוכחה האם ניתן צו לפירוק החברה, מתי ניתן צו שכזה ומה אירע עם רכוש החברה, בין הפסקת פעילותה לפירוקה, אם בכלל.

◆ משכך, חזקת החוק קובעת כי יראו את הנכסים כאילו הועברו ללא תמורה. בנסיבות אלו, היה על המערערים לסתור החזקה, קרי, להראות וכנטל בתביעה אזרחית, שלא כך פני הדברים. בכך לא עמדו המערערים.

◆ אשר לטענת המערערים, כי ניתנה תמורה מלאה בעד נכסי החברה גם אילו נכסי החברה היו עוברים לשליטתם, קובע ביהמ"ש כי לא הוכח קשר בין השקעת הבעלים ובין הנכסים, שלפי גרסת המערערים כלל לא הועברו לידיהם. לא די להצביע כי החברה חבה למערערים סך של 8 מיליון ₪, לפי הנטען, על מנת לצאת ידי החובה להראות שהנכסים לא הועברו ללא תמורה.

סוף דבר הערעור נדחה המערערים בעלי החברה ישלמו את חובות המס של החברה.

◆ ביום 22.6.2010 ניתן עא 2139/08 הלל ואח' נ' מועצה מקומית כפר שמריהו ואח' (מחוזי ת"א-יפו) בעניין האפשרות לתבוע חובות מס של חברה מבעל החברה. אמנם פסק הדין עוסק בגביית חובות ארנונה של רשות מקומית, אולם, היות וגבייה זו נעשית בהתאמה להוראות סעיף 119א לפקודת מס הכנסה ועל פי הוראות סעיף זה, הרי יש לפסק דין זה נפקות ישירה על אפשרויות רשות המיסים לגבות חובות מס של חברה בדרך של הרמת מסך מבעלי החברה.

◆ עניינו של הערעור בשאלת חיובם של המערערים, בעלי השליטה ומנהליה של חברת נשר תעופה ותיירות בע"מ (להלן – "החברה") באופן אישי בחובה של החברה לתשלום מיסי ארנונה למשיבה, המועצה המקומית כפר שמריהו.

החברה נכנסה לקשיים כלכליים והתקשתה לעמוד בהתחייבויותיה עד להפסקת פעילותה. בין היתר היו לחברה חובות בגין תשלומי ארנונה למשיבה.

◆ המשיבה הגישה תביעת חוב כנגד החברה וקיבלה פסק דין בהעדר הגנה. המשיבה התקשתה לגבות את החוב בהליכי הוצ"פ, וביקשה לגבות את החוב מבעלי השליטה בחברה וזאת מכח סעיף 8(ג) לחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב, תשנ"ג-1992).

סעיף זה מתיר לרשות מקומית לגבות חוב ארנונה חלוט מבעלי השליטה בחברה פרטית, ובלבד שהתקיימו לגבי הנסיבות המיוחדות המנויות בסעיף 119א(א) לפקודת מס הכנסה, בשינויים המחויבים. סעיף 119א(א)(3) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) התשכ"א - 1961 (להלן - הפקודה) קובע:

◆ "בלי לגרוע מהוראות פסקאות (1) ו-(2), היה לחבר בני אדם חוב מס סופי והוא התפרק או הפסיק את פעילותו בלי ששילם את חוב המס האמור, יראו את הנכסים שהיו לחבר כאילו הועברו לבעלי השליטה בו בלא תמורה, וניתן לגבות מהם את חוב המס, אלא אם כן הוכח אחרת להנחת דעתו של פקיד השומה".

◆ בהמ"ש קובע כי המחוקק אימץ לעניין גביית חובות הארנונה את "חזקת ההברחה" בסעיף 119א(א)(3) לפקודה, ובכך הסמיך את הרשויות המקומיות לגבות את חוב הארנונה שהותירה חברה פרטית שהפסיקה את פעילותה, מבעל השליטה באותה חברה, אם בעל השליטה לא הצליח לסתור את החזקה שנכסי החברה הועברו אליו ללא תמורה.

טענת המערערים הייתה כי הוראה זו מאפשרת "הרמת מסך" רחבת היקף בניגוד לעיקרון האישיות המשפטית הנפרדת בדיני התאגידים, העולה כדי פגיעה בזכות הקניין המעוגנת בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

אולם, קובע בהמ"ש כי מדובר בתכלית ראויה. הזהות המשפטית בין בעל שליטה בחברה פרטית ובין החברה, מצדיקה את הטלת חובות הארנונה על כתפיו, בנסיבות בהן לא עולה בידיו לסתור את החזקה שנכסי החברה הועברו אליו ללא תמורה,

כפל על כפל מס – סעיף 50
ע"א 4202/08 עאמר אלסאנע נ' מנהל מע"מ
נעם שרעבי, עו"ד ורו"ח

ביהמ"ש העליון – כב' השופט ע. פוגלמן:

◆ בענייננו, הורשע המערער בעבירות של ניכוי בודעין של מס תשומות. בפסק הדין המרשיע נקבעו ממצאים שלפיהם קיבל המערער חשבוניות פיקטיביות. בצד האמור, נעדר פסק הדין בתיק הפלילי כל קביעה פוזיטיבית בשאלת זהות הגורם אשר הוציא את החשבוניות. בדומה לזיכוי, לא ניתן ליחס להיעדר האישום הפלילי כל משמעות ראייתית במישור האזרחי, ואין בה כדי לשלול הטלת כפל מס על המערער כמי שהוציא חשבוניות כוזבות.

◆ החשבוניות אשר לפי פסק הדין הפלילי התקבלו על-ידי המערער בצוותא עם המערער 2, הוצאו למעשה בעבור המערער 2, שהינה חברה בע"מ, בעבור תשלומים ששולמו על-ידה בגדר תחום עיסוקה וכנגד שירותים שסופקו לה, לפי הנטען, על-ידי קבלני המשנה. היא גם שניכחה את מס התשומות בהתבסס על אותן חשבוניות, בגין התשומות שהוצאו על-ידה לצורך עסקיה. המערער לא קיבל את החשבוניות כ"אדם פרטי" אלא כמנהלה של המערער 2, ובתוקף תפקידו זה. המערער 2 היא בעלת אישיות משפטית עצמאית ונפרדת, המאפשרת לה לאחוז בזכויות וחובות משפטיות ולנקוט בפעולות בנפרד מבעליה ומנהליה, ובין היתר לאחוז בנכסים בנפרד מאלה.

◆ לא קיימת מניעה עקרונית שהמערער כגורם נפרד מן המערער 2 יוציא חשבוניות פיקטיביות לחברה שהוא מנהלה. המנהל והחברה – לא חד הם. יכול המנהל לספק לחברה שירותים; יכול הוא לפעול על-פי אינטרסים העומדים בניגוד לאלה שלה; הנכסים המוחזקים בידי החברה – לא שלו הם; שהרי, כאמור, החברה היא אישיות משפטית בפני עצמה. משכך, אין בנמצא כל קושי מושגי בכך שהמערער הוציא חשבוניות כוזבות לחברה שבניהולו.

◆ המסקנה הנובעת מן האמור הינה כי הגם שממצאי העובדתיים של בית המשפט בפסק הדין הפלילי ייחסו למערער באופן אישי אחריות בקבלת חשבוניות פיקטיביות, אין הדבר שולל את האפשרות כי הוא היה גם זה שהוציאן. כך, פעל המערער תחת שני כובעים שונים: בכובעו הפרטי הוציא המערער את החשבוניות, ובכובעו כאורגן קיבל אותן עבור החברה, שהינה אישיות משפטית נפרדת. בצד האמור, יוחסה פעולה אחרונה זו גם למערער באופן אישי שכן אחריותו כאורגן אינה מוציאה את אחריותו האישית. אין איפוא קושי בייחוס המקביל של אחריות למערער, כמוציא החשבוניות וכמקבלן.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 01.07.10

ב"כ המערערים: עו"ד י. קינן
ב"כ המשיב: עו"ד י. הירשברג

◆ בשנים 1995-1998 עסקה חברת יבולי בר בע"מ (להלן: "המערער 2"), שהינה חברה פרטית, בגיוס עובדים והספקת שירותי כוח אדם לעבודות פרדסנות שונות, ובפרט עבודות קטיף וגיזום. באותן שנים היה המערער בעל מניות במערער 2 ושימש כמנהלה הפעיל. חקירה שנערכה על-ידי רשויות מע"מ העלתה כי בשנים האמורות הגישו המערערים 1-2 למשיב דו"חות כוזבים שבהם הצהירו על תשומות שהיו להם, לכאורה, בעסקם כתוצאה מעבודות שביצעו עבור ספקים שונים. זאת, על יסוד חשבוניות מס על שם עוסקים שונים, שהוצאו שלא כדין. במסגרת זאת, רשמו המערערים 1-2 בספרי הנהלת החשבוניות של המערער 2 מסמכים הנחזים כחשבוניות, וניכו את מס התשומות הגלום באותן חשבוניות בדיווחים התקופתיים שהגישו למשיב. כך, נוכח מס תשומות בסך 2,330,070 ₪, שלא כדין.

◆ בגין פעולות אלו הוגש נגד המערערים כתב אישום שהסתיים בהסדר טיעון, שבגדרו הודו המערערים 2-1 בכמה מן העבירות שיוחסו להם, עבירות נוספות שיוחסו למערערים 1-2 בכתב האישום המקורי, ובכלל זה העבירה של הוצאת מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס מבלי לעשות עסקה, לפי סעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ, נמחקו. בהכרעת הדין (להלן: "פסק הדין הפלילי"), הרשיע בית המשפט את המערערים 1-2, שהודו – בין היתר – בקבלת החשבוניות הפיקטיביות. בצד האמור, הוציא המשיב למערער דרישה לתשלום כפל מס לפי סעיף 50 לחוק מע"מ, בטענה שהחשבוניות הפיקטיביות שהתקבלו על-ידי המערער 2 הוצאו על-ידו. במאמר מוסגר יצוין כי גם למערער 2 הוציא המשיב שומת תשומות בגובה סכום המס שהיה כלול בחשבוניות שבהן היא עשתה שימוש.

◆ **טוען המערער** כי טעה בית המשפט קמא כאשר לא מצא כי בקביעה כי אדם קיבל חשבוניות יש כדי לשלול את האפשרות שהוא גם מי שהוציא אותן. לדבריו, אפשרות זו אינה עומדת הן מטעמים לשוניים; הן מאחר שהטלת "כפל מס" לפי סעיף 50 לחוק מע"מ הינה משום הפעלת סנקציה עונשית אזרחית, המחייבת פרשנות דווקנית; הן משום שנוכח התיקון שנעשה בסעיף 50 לחוק מע"מ, תוביל האפשרות האמורה לחיוב הנישום בתשלום "כפל של כפל המס" בגין אותה חשבונית אחת שהוציא לעצמו, וקיבל מעצמו.

◆ **המשיב טוען** מנגד כי לא קיימת כל מניעה משפטית לראות במערער כמי שהוציא למערער 2, שהינה אישיות משפטית נפרדת, חשבוניות פיקטיביות, שבהן גם עשה שימוש כאורגן שלה. לטענתו, אין בפי המערער טעם כלשהו מדוע יש מקום ליתן חסינות מן הסנקציה האזרחית למנהל שהוציא חשבונית פיקטיבית לחברה שבניהולו, והדבר עומד בניגוד לתכלית שבעטיה נקבע בדין "כפל מס".

אי מתן תשובת רשות המיסים משמעו דחיית הבקשה?!?
 ע"ש 1540-09 מטמנת אפעה נ' מנהל מע"מ והמועצה האזורית בני שמעון
 שירן כהן, משפטנית

◆ סעיף 64 לחוק מע"מ העוסק בערעור על פעולות המנהל קובע לאמור:

"(א) **פעל המנהל על פי סעיפים...58...**, יודיע על כך לנוגע בדבר, והרואה עצמו נפגע רשאי, תוך 30 יום לאחר שהומצאה לו ההודעה, לערער לפני בית המשפט המחוזי.

(ב) נתבקש המנהל לפעול על פי הסעיפים הנזכרים בסעיף קטן (א) ולא השיב לבקשה תוך 90 יום, יראוהו לענין סעיף קטן (א) כאילו דחה את הבקשה."

◆ למערערת אצה הדרך בהגשת הערעור שהינו מוקדם מדי מאחר שטרם התקבלה החלטת המנהל בדבר שינוי הסיווג. סבורה המערערת כי משהמנהל לא החליט לשנות סיווג המועצה בתוך 90 יום, פירוש הדבר דחיית הבקשה על פי סעיף 64(ב) לחוק. גם אם צודקת המערערת, לפרשנות שניתנה על ידה לסעיף 64(ב), והדבר נותר בצריך עיון, הרי שסעיף זה לא חל כאן לאור תשובת רשות המסים מיום 9.6.09 שזה לשונו: "סע' 58 לחוק מס ערך מוסף התשל"ו-1975 מאפשר למנהל או מי שהוסמך על ידו לבצע שינוי סיווג, כל זאת כמובן לאחר בחינה ובדיקה מעמיקה. רשמנו בפנינו את בקשתכם. אנו נבחן ונבדוק את תוכן בקשתכם כל זאת במסגרת תוכנית העבודה העומדת בפנינו". רשות המסים קיבלה החלטה עקרונית לבדוק את סיווגה של המבקשת, אך טרם גיבשה עמדתה הסופית באם לשנות הסיווג או להשאיר הסיווג הקיים. על כן טענת המערערת, כי רשות המסים לא השיבה לבקשתה, אינה מדוייקת. מטבע הדברים, הליך של שינוי הסיווג מורכב ומחייב בחינת מכלול ההיבטים והשיקולים.

◆ רשות המסים כפופה לכללי המנהל התקין המחייבים, בין היתר, הנחת תשתית עובדתית ראויה. סעיף 62 לחוק מע"מ קובע, כי על המנהל ליתן לגוף הנפגע את זכות הטיעון, לצד חובת השימוע. מכאן, שסעיף 64(ב) לא חל בעניינינו, שניתנה תשובה, בשונה מסיטואציה שבה רשות המסים לא השיבה לבקשה. הרושם המתקבל, כי המערערת פנתה לבית המשפט להאיץ את החלטת רשות המסים לסיווגה של המועצה, אך אין זה ההליך הנכון ויש דרכים אחרות לכך.

◆ הערעור הוגש טרם ניתנה החלטת רשות המסים. על כן הערעור נמחק על הסף. אך מעבר לנדרש, וללא קשר לתוצאה, ציין ביהמ"ש: "שנתיים ימים מיום פנייתה של המערערת לרשות המסים הם די והותר כדי לגבש עמדה לגופו של עניין וטוב יעשו שלטונות מע"מ, אם יקדימו מתן תשובה עניינית".
 תוצאה:

◆ הערעור נמחק על הסף.

ניתן ב: 01.07.10

ב"כ המערערת: עו"ד י. גואטה ועו"ד ד. גיט.

ב"כ משיב 1: עו"ד א. שילה

ב"כ משיב 2: עו"ד ט. יהושוע

◆ המועצה האזורית בני שמעון (להלן: "המועצה") ואילו המערערת, מטמנת אפעה בע"מ (להלן: "המערערת"), מפעילות אתרים סמוכים לסילוק פסולת בדרום הארץ ונותנות שירותי הטמנת אשפה. המועצה מסווגת לצורך חוק מע"מ כ"מלכ"ר", והמערערת מסווגת לצורך חוק מע"מ, כ"עוסק". ביום 5.8.08 פנתה המערערת למנהל רשות מס ערך מוסף (להלן: "רשות המסים") בבקשה לשנות הגדרת פעילות המועצה בהפעלת הפסולת באתר דודאים, באופן בו המועצה תוגדר כעוסק לצרכי מע"מ. ביום 9.6.09 השיבה רשות המסים, כי היא בוחנת את הבקשה. משלא ניתנה תשובת רשות המסים בתוך 90 יום הוגש הערעור בטענה שיש לראות באי מתן תשובה דחיית הבקשה, בהסתמך על סעיף 64(ב) לחוק מע"מ.

◆ טענת המערערת הינה, כי סיווגה של המועצה בגין פעולותיה בהטמנת האשפה כ"מלכ"ר" לצורך חוק מע"מ, הינו מבחינת יתרון מפלה לעומתה ולאור היותה נפגעת מפעולת רשות המסים, קמה לה זכות עמידה.

המועצה הגישה בקשה למחיקה על הסף מאחר שטרם ניתנה החלטת רשות המסים בפניית המערערת ואין כל החלטה היכולה לשמש בסיס לערעור. עוד טוענת היא להיעדר זכות עמידה למערערת, מאחר שההתדיינות היא בין המועצה לרשות המסים, לאור החיסיון שחל על הליך זה במסגרת חוק מע"מ.

◆ רשות המסים תומכת בעמדה זו וטוענת, כי למערערת לא קמה הזכות ליטול חלק בהליכי המס של המועצה בשל החיסיון והמערערת אינה נמנית על אותם נפגעים שיש להם הזכות לתקוף את החלטת רשות המסים בדרך של ערעור. עוד טוענת היא, כי בימים אלה נבדק סיווגה של המועצה וטרם התגבשה החלטה האם לשנות הסיווג או להשאירו על כנו.

◆ **כב' השופטת שרה זברת-ס.נשיא- ביהמ"ש המחוזי באר שבע:**

◆ שתי שאלות לדיון- האם ההליך מגלה עילת ערעור, לאור העובדה, שרשות המסים טרם הכריעה בבקשה, ובמידה והתשובה היא חיובית, מעמדה של המערערת לשינוי סיווגה של המועצה- האם יש לה זכות עמידה לפתוח בהליך ערעור.

◆ המערערת הגישה בקשה לשינוי סיווגה של המועצה מכח סעיף 58 לחוק מע"מ, הקובע: "המנהל רשאי, לפי בקשת מי שנמנה עם סוג פלוני של חייבי מס או ביזמת עצמו, לרשום אותו כנמנה עם סוג אחר, הן לכל עיסוקיו או פעילותיו והן למקצתם, אם ראה שמהותם קרובה יותר לסוג האחר".

ביהמ"ש המחוזי בת"א - י. בן שלמה - שופט בדימוס, ד. שמואלביץ - עו"ד, מ. לזר - רו"ח:

במקרה דנן קיימות שתי פלוגתאות:
 ♦ א. האם הוראת השעה בסעיף 1א48 חלה אף על מס מכירה בעקבות סעיף 72.

♦ ב. אף אם יוחלט, כי תחולתו של התיקון הינו גם על מס מכירה האם עובדת היות העוררת נישומה על פי פקודת מס הכנסה מוציאה אותה מכלל קטגוריית ההקלות בעקבות התיקון לחוק וזאת עקב דברי ההסבר להצעת החוק אשר עיגנה את התיקון להוראת השעה כסעיף 1א48 לחוק.

♦ יסוד המחלוקת בין הצדדים הינו, האם לשון החוק לאחר אישורו על ידי בית המחוקקים הינו "חי הנושא את עצמו" ונתון לפרשנות עצמאית, או שיש מקום לתת משקל מסוים מעבר ללשון החוק לתכלית החוק ולדברי ההסבר הנלווים אליו.

הכרעה בשאלה זו תכריע את שתי הפלוגתאות אשר הצדדים חלוקים בהם, שהרי העוררת נסמכת על לשון החוק בלבד ומנגד המשיב סומך עצמו על רקע החוק דברי ההסבר לו ומיקומו במסגרת החוק.

♦ הוועדה קיבלה את העמדה, כי פרשנות החוק יוצאת מנקודת מוצא של לשון החוק, אך חובה על הפרשן לתת את דעתו לרקע החיקוק ולמטרותיו, אשר יוכל הוא לעמוד על טיבם בדברי ההסבר ובכל מסמך מלווה בדרכו של החוק אל אישורו על ידי בית המחוקקים. נראה, כי כוונת הוועדה וכן כל ההליכים שקדמו לתיקון הנדון הייתה, להחילו אך על מס שבח הקונסטרוקציה המשפטית אשר העוררת בנתה לתלפיות בשימוש בסעיף 72 לחוק, עומדת בסתירה למבנה ההמלצות של הוועדה, אשר ייחדה דברים למס שבח, למס רכישה ולמס מכירה ולא הזכירה בדבריה ביחס למס מכירה, אף לא בדל רמז להקלה אשר ייחדה בדבריה למס שבח.

הוחלט, כי אף אם לא תקבל הוועדה את הגישה דלעיל ותקבל את טענות העוררת, לא יהא חיוב מס על פי היקש או סעיף סל כללי, אלא על פי חיקוק ברור ומפורש, כך גם לא תהיה אפשרות לפטור ממס על פי היקש או סעיף כללי אשר ניתן לפרשו בדרך זו או אחרת. ראה לעניין זה את פרשנותו של כב' השופט עמוס זמיר לסעיף 72 בוע 1337/03 רוגובין בע"מ ואח' נ' מס שבח ת"א 2. בסופו של דבר, דחו חברי הוועדה את טענות העוררת וחיבו אותה בתשלום הוצאות למשיב.

התוצאה:

♦ הערר נדחה.

ניתן ביום: 14.6.2010.

ב"כ העוררת: עו"ד ז. שרון.

ב"כ המשיב: ב"כ מפרקליטות מחוז ת"א.

תחולת תיקון 50 לעניין מס מכירה וע 1180-05 המרינה הכחולה בע"מ נ' מס שבח רחובות אלעד בנימיני, עו"ד

♦ חברת המרינה הכחולה (להלן: "העוררת") מכרה 15 מגרשים. העוררת נישומה בגין מכירת מגרשים אלו במס הכנסה על פי סעיף 50(א) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה), תשכ"ג-1963 (להלן: "החוק"). העוררת המציאה פטור לפי סעיף 50(ב) לחוק. העוררת חויבה בתשלום מס מכירה בגין מכירת מגרשים אלו על פי החוק ושילמה את המס הנ"ל.

♦ העוררת פנתה למשיב בבקשה לתיקון 15 השומות שהושטו עליה בגין מס מכירה וזאת בהתבסס על הוראת שעה בסעיף 1א48, המאפשר הקלות בשיעור המס לעניין מס שבח בתקופת המכירה של 15 משבצות הקרקע שנמכרו. המשיב דחה את בקשת העוררת.

לטענת העוררת, תיקון 50 לחוק (להלן: "תיקון 50"), דינו שיחול אף על מס מכירה מכ סעיף 72 לחוק, אשר לאותה עת חל. סעיף זה עוסק במס מכירה ומחיל עליו את כל הלכות המס באופן כוללני, תימוכין לכך הביאה העוררת מוע 1337/03 רוגובין בע"מ ואח' נגד מס שבח ת"א 2 ומספרות המלומדים. תכלית תיקון 50 הינה לעודד עסקאות מקרקעין וככזו סביר, כי תחולתה הינה אף על מס מכירה. עובדת שומת העוררת במסגרת מס הכנסה, אין בה בכדי למנוע את תחולת סעיף ההקלה במס שבח שבתיקון 50, אף על מס מכירה. לטענתה, גם במקרה ויוכח כי כוונת מתקני תיקון 50 הייתה שונה, לחוק יש מעמד עצמאי ואינו מושפע מכוונת מתקנו או מכותרות שוליים.

לטענת המשיב, אין להסיק פטור ממס על דרך ההיקש או באמצעות הוראה כללית ויש לבחון סעיף ההקלה במס בתיקון 50 כמוסב על הסעיף העוסק במס שבח.

ביחס למס מכירה, אין סעיף הקלה מפורש ופטור או הקלה במס נצרך ללשון צחה וברורה בהוראת חוק מפורשת והחוק יתפרש לאור תכליתו והיסטוריית החקיקה שלו.

בהמלצות הוועדה אשר בעקבותיה תוקן החוק, קיימת התייחסות נפרדת למס שבח, מס רכישה ומס מכירה. בהמלצות הנ"ל, בהתייחס למס מכירה, אין התייחסות להקלות המבוקשות הבאות לידי ביטוי בהמלצות בדבר מס שבח.

בסעיף 17 בדברי ההסבר להצעת חוק אשר ידועה כתיקון 50, מורה המחוקק באופן קטגורי, כי ההצעה ביחס למס שבח תחול רק על יחידים או תאגידים אשר נישומים לפי חוק מיסוי מקרקעין, ולא למי שחב במס בגין מכירת מקרקעין, מכח פקודת מס הכנסה כבנשוא הדיון במקרה דנן.

העיתון המקצועי לענייני מסים

העישון מתייקר

במסגרת ההערכות לתקציב 2011-2012 חתם ביום 5.7.10 שר האוצר, ד"ר יובל שטייניץ, על תיקון לצו תעריף המכס ומס קניה לפיו יועלה, החל מה- 5.7.10 בחצות, מס הקניה המוטל על סיגריות. כמו כן, יוטל מס בשיעור של כ- 10% על המלאי הקיים בידי עוסקים. שיעור המס יועלו מ- 231.7% ל- 260.6% במרכיב האחוזי ומ- 201.41 ש"ח ל- 214.5 ש"ח במרכיב הקצוב. ההשפעה הצפויה על המחיר לצרכן בגין העלאת המס היא בין 1.5 ש"ח ל- 2 ש"ח לחפיסה. עוד נקבע בצו, כי יועלה המס המינימאלי לחפיסת סיגריות ל- 9.5 ש"ח לחפיסה וזאת מכיוון שקיימות בשוק חפיסות סיגריות זולות. תוספת המס הצפויה מהעלאת מס הקניה הינה כ- 700 מילי ש"ח לשנה. תוקף הצו הוא מייד והוא יועבר לאישור ועדת הכספים של הכנסת תוך חודשיים.

מועצת יועצי המס – הצעת מועמדות

משרד המשפטים הוציא הודעה לציבור יועצי המס המייצגים בדבר האפשרות להגיש מועמדות לכהן כחברי מועצת יועצי המס המייצגים הפועלת מכוח חוק הסדרת העיסוק בייצוג על ידי יועצי מס, התשס"ה-2005 (להלן - החוק). מועצת יועצי המס המייצגים (להלן – המועצה) כוללת תשעה חברים ותפקידיה הקבועים בחוק הינם: לרשום יועצי מס מייצגים ולתת להם רשיון; לפקח על הכשרת יועצי המס המייצגים; לרשום, לפקח ולבחון מתמחים; לפקח ולשמור על טוהר העיסוק וכבודו ולהכיר במוסדות להכשרת יועצי מס מייצגים. בהתאם לסעיף 2(א)(4) לחוק ימנה שר המשפטים שני יועצי מס מייצגים כחברי המועצה בהתייעצות עם הלשכה כהגדרתה בחוק. אין בהליך הפניה להצעת מועמדים כדי לגרוע מסמכותו של השר למנות חברי מועצה בהתאם לסמכותו, ולפי שיקול דעתו, בין אם במסגרת הליך זה ובין אם לאו. הצעת מועמדות בצירוף קורות חיים יש לשלוח לדוא"ל: AdiLevi@justice.gov.il עד יום 18 ביולי 2010.

טקס חנוכת משרדי רשות המסים באילת

ביום 6.7.10 התקיים טקס חנוכת משרדי רשות המסים (מ"ה / מע"מ) החדשים באילת. המשרדים החדשים ממוקמים בקרית המשרדים במרכז העירוני אילת, בקומה 3.

עונש חמור לרו"ח – 52 חודשי מאסר !

בית משפט השלום בתל אביב יפו, כב' השופט מרדכי פלד, סגן נשיא, גזר ביום 6.7.10, על רמי אדלר, בן 64, רואה חשבון במקצועו, 52 חודשי מאסר בפועל, 20 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 80,000 ש"ח. את המדינה ייצגו בתיק עו"ד רבקה פיינר ועילית פאלוך ממשרד מס קניה ומע"מ ת"א, את הנאשם ייצגה עו"ד שוש שחם. גזר הדין הינו תולדה של חקירה ארוכה ומאומצת של משרד חקירות מע"מ ירושלים, שעסקה בפרשייה חמורה של גלגול מערך חשבוניות מס פיקטיביות של הנאשם רמי אדלר ושותפו לעסקים ישראל רוזנפלד שחברו יחדיו לצורך הונאת שלטונות מע"מ ורקחו בצוותא עסקאות פיקטיביות בדבר אספקה ומכירה כביכול של ציוד תקשורת ומחשבים בהיקפים עצומים לחברת הבינלאומי ליסינג. השניים יצרו מצגי שווא ע"י הוצאת חשבוניות פיקטיביות בהיקפים עצומים באמצעות מספר חברות אותן הקימו ו/או רכשו וע"י קיזוז תשומות בגין רכישת ציוד שלא היה ולא נברא. סכומי החשבונות שהתגלגלו הגיעו לכדי כ- 530 מיליון ש"ח. ישראל רוזנפלד, הנאשם השני בפרשה, הודה מיד עם תחילת שמיעת ההוכחות ודינו נגזר ל- 7 שנות מאסר, כאשר הן חפפו, במסגרת הסדר טיעון, לעונש מאסר אחר של 6 שנים אותו ריצה באותו מועד בגין עבירות מרמה אחרות. הנאשם רמי אדלר, הורשע בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום: הוצאת חן מס פיקטיביות, קיזוז חשבוניות מס פיקטיביות, והכל בנסיבות מחמירות. יצוין, כי בית המשפט לא נענה לבקשת עיכוב הביצוע וריצוי המאסר החל באופן מידי (ת.פ. 1165/04-11 מ"י נ' רמי אדלר ואח').

16.5 מיליון ש"ח נגבו בחיפה

משרד השומה חיפה בשיתוף היחידה לאכיפת הגביה ברשות המסים בישראל, גבו במהלך מבצע שנערך בחודש יוני כ- 16.5 מיליון ש"ח בפעילות אכיפה באזור חיפה. במסגרת ההכנות נבחנו תיקים של בעלי חוב ודאי, בסך של 10,000 ש"ח ומעלה מתוכם הוכנה רשימת בעלי חוב בהרשאה. כ- 200 חייבים קבלו התראות לפני עיקולים ול- 35 חייבים נתפסו כלי הרכב. במסגרת ההכנות ובמהלך המבצע נגבו 16,553,182 ש"ח. כ- 3.6 מיליון ש"ח מעצמאים, כ- 11.6 מיליון ש"ח מחברות, כ- 1.3 מיליון ש"ח חובות נכויים. במבצע נוסף של היחידה הארצית לאכיפת הגביה, שנערך בכפר קלנסווה בשעות הלילה ובסיוע כח משטרה, נתפסו 8 כלי רכב של חייבי מס.

העיתון המקצועי לענייני מסים

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733 (למקרים דחופים: 054-4492973) פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.